

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága Tunyoginé dr. Gálik Ágnes ügyvéd által képviselt I.r. és II.r. III. rendű és IV. rendű lakos felpereseknek - dr. Tóth Istvánügyvéd által képviselt I. rendű és - akivel szemben a per az 56. sorszámú végzés folytán megszűnt - II. rendű alperesek ellen közös tulajdon megszüntetése iránt a Balassagyarmati Városi Bíróság előtt 3.P.20.067/2006. szám alatt folytatott és másodfokon a Nógrád Megyei Bíróság 9.Pf.20.333/2008/3. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen az I. rendű alperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az I-IV. rendű felperesek részére - együttesen - 36.000 (Harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget, valamint az állam javára - az adóhatóság felhívására - 69.400 (Hatvankilencezer-négyszáz) forint feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás:

Az elsőfokú bíróság ítéletével a D. 1112., 1113., 1114., 1115., 1116., 1117., 1118., 1119. és 1120. hrsz.-ú ingatlanoknak az I. rendű alperest megillető 12/36 tulajdoni illetékességét 3.243.333 forint megváltási ár fejében az I-II. rendű felperes tulajdonába adta; kötelezte az I-II. rendű felpereseket a megváltási ár 30 nap alatti megfizetésére és az I. rendű alperest a megváltási ár megfizetésével egyidejű birtokba adásra.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelése körében kifejtette, hogy B.J. szakértői véleménye a szakértő személyes meghallgatását követően is értékelhetetlen volt, mert azt a szakértő összehasonlító adatokkal nem támasztotta alá, a mellékelt listában szereplő ingatlanokat nem azonosította be, a perbeli ingatlanokban nem járt, azok jellemzőiről nyilatkozni nem tudott, a hasonló ingatlanok forgalmi értékére köztudomású tényként hivatkozott. Ezzel szemben M.P. szakértő véleménye széleskörű elemzést és számításokat tartalmazott, összehasonlító adatokkal és fényképmellékletekkel, külön kiemelve a különbségeket és az azonosságokat. A szakértő - személyes meghallgatása során - az I. rendű alperes kérdéseit „megnyugtató módon megválaszolta”. Az elsőfokú bíróság - figyelembe véve B.J. szakértő újabb meghallgatása alkalmával tett nyilatkozatát is, mely szerint az I. rendű alperes tulajdoni illetőségének értékét maga is 3.100.000 forintba tenné - a bíróság M.P. szakvéleményét ítélezése alapjául elfogadta. A szakvélemény elkészültét követően bekövetkezett értéknövekedésre vonatkozó felvetést alaptalannak ítélte, tekintettel az eltelt időtartamra és arra a köztudomású tényre, hogy a megyében „az utóbbi néhány évben a családi kertek házak vonatkozásában áremelkedés szinte egyáltalán nem tapasztalható”.

Az I. rendű alperesnek a megváltási ár és a perköltség összegét vitató fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezéssel nem támadott részében nem érintve - a per főtárgya tekintetében helybenhagyta. Indokolásában kifejtett álláspontja szerint az elsőfokú bíróság részletesen megindokolta, hogy B.J. igazságügyi szakértő véleményét miért nem fogadta el; továbbá azt is, hogy a megváltási ár meghatározásánál az alapul szolgálói igazságügyi szakértő véleménye óta eltelt időközi inflációs hatást miért nem tekintette árfelhajtó tényezőnek.

A jogerős ítélet ellen az I. rendű alperes élt felülvizsgálati kérelemmel. Ebben mindkét fokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Pp. 206.§-át és a Pp. 221.§-ának (1) bekezdését, mert a bíróság nem derítette fel kellően a tényállást, a két rendelkezésre álló szakvélemény közötti ellentmondást nem oldotta fel, e tekintetben a szükséges bizonyítást mellőzte.

Az I-IV. rendű felperesek felülvizsgálati ellenkérelmükben a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérték, annak helyes indokaira tekintettel.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Pp. 270. § (2) bekezdése szerint a jogerős ítélet vagy az ügy érdemében hozott jogerős végzés felülvizsgálatát a Legfelsőbb Bíróságtól - jogszabálysértésre hivatkozással - a fél, a beavatkozó, valamint a rendelkezés reá vonatkozó része ellen az kérheti, akire a határozat rendelkezést tartalmaz.

A Pp. 275. § (1) és (3) bekezdései szerint a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének helye nincs. A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. Ha a felülvizsgálni kért határozat a jogszabályoknak megfelel, vagy olyan eljárási szabálysértés történt, amelynek az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása nem volt, a Legfelsőbb Bíróság a megtámadott határozatot hatályában fenntartja.

Az I. rendű alperes alaptalanul állította, hogy az eljáró bíróságok megsértették a Pp. 221.§-ának (1) bekezdését.

A jelen esetben az állapítható meg, miszerint mind az elsőfokú, mind a másodfokú bíróság részletes indokát adta annak, hogy a megváltási ár meghatározása során B.J. igazságügyi szakértő véleményével szemben miért M.P. igazságügyi szakértői véleményét fogadta el ítélezése alapjául; ezzel az eljáró bíróságok eleget tettek a Pp. 221.§-ának (1) bekezdésébe foglalt indokolási kötelezettségüknek.

A Pp. 206.§-a (1) bekezdésének sérelmére is alaptalanul hivatkozott az I. rendű alperes.

A Pp.206.§-ának (1) bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek előadásainak és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el. Az idézett jogszabályból következően a bíróság mérlegelése kiterjed egyrészt az egyes bizonyítékok bizonyító erejének megállapítására, másrészt a bizonyítékok egybevezetésére és a maguk összességében való értékelésére. Mindezekből következően útján alakul ki a bíróság benső meggyőződése arról, hogy az ügyre vonatkozó tények valóságosak, illetőleg bizonyítottak-e vagy sem. Az adott esetben a bíróságok a helyes tényállás megállapítása érdekében a perben rendelkezésre álló bizonyítékokat egybevetették, azokat a maguk összességében értékelték. A rendelkezésre álló bizonyítási anyag egészének hibátlan, részleteiben is indokolt helyes mérlegelésével megállapított tényállás és az azon alapuló jogi döntés mindenben helytálló volt és megfelelt a helyesen felhívott jogszabályi rendelkezéseknek (Legf.Bír.Pfv.III.20.913/1994.sz., BH.1995.226.).

Csupán a felülvizsgálati kérelemben foglaltakra figyelemmel emeli ki a Legfelsőbb Bíróság a következőket.

A Pp. 182.§-ának (3) bekezdése értelmében új szakértő kirendelésére a bíróság akkor sem köteles, ha a perben eljáró szakértők véleménye egymásnak ellentmond. A bíróság ugyanis ebben az esetben is a Pp. 206.§ (1) bekezdése alapján, a bizonyítékokat a maguk összességében értékelve bírálja el, hogy a szakvélemények között valóban van-e ellentmondás, az esetleges ellentmondás a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján feloldható-e, illetve az esetleges ellentmondások feloldásához szükség van-e további bizonyítás lefolytatására, különösen a szakértők meghallgatására, illetve újabb szakértő kirendelésére. A felajánlott újabb szakértői bizonyítás mellőzése önmagában nem jogszabálysértő, a rendelkezésre állt írásos szakértői vélemények és személyes nyilatkozatok ütköztetése és értékelése mindenre kiterjedő részletességgel okszerűen, megfelelő logikai érveléssel alátámasztva megtörtént.

A fentiekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelem támadott jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő I. rendű alperes - a Pp. 270. §-ának (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati eljárásban is irányadó Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján - köteles megfizetni a I-IV. rendű felperesek jogi képviselőjének ellátásával felmerült felülvizsgálati eljárási költségét.

Az I. rendű alperes felülvizsgálati kérelmének alaptalansága folytán ugyancsak köteles - az adóhatóság felhívására - megfizetni a személyes illeték-feljegyzési joga folytán az állam által előlegezett felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13.§ (2) bekezdés).

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Az ítélet ellen a Pp. 271.§ (1) bekezdésének e) pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak.

Budapest, 2009. február 23.

Dr. Kazay László s.k. a tanács elnöke, Dr. Pilishegyi Mária s.k.
előadó bíró, Dr. Harter Mária s.k. bíró